

OBAWIĆ SIĘ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w o-*), a jasne.

fut 3 sg obawi się. ◇ [*praet 3 sg m* obawił się. ◇ *3 pl m pers* obawili się.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Mieć radość, rozweselić się* [*na czym*]: BEdę vřtáwicznie chwalił páná mego/ á nigdy řnadz nie vřtáná vřtá moje á nátem řie práwie obáwi duřlá moiá [*in Domino laudabitur anima mea Vulg Ps 33/3*; Dufzá moiá w Pánu řię chłubić będzie *BibRadz*] *RejPs* 49.

2. [*Opóźnić lub zaniedbać coś zajmwszy się czymś innym* [*czym*]: Był tedy w kořciele młodźzieniec ieden mocny imieniem Eleazar řyn Aná/niego [!] Biskupá/ ten (gdy oćciec iego przy ołtarzu obáwił řie vrzędem kápláńskim) widząc okrućienřtwo ktore Pilus dźiáłał [...] zapalił řie gniewem wielkim barzo *FlawHist* lv; Bacząc to řydzowie zgromádzili řie/ y řlucháli trąb onych/ y obáwili řie tym chcąc wiedzřieć coby řie dźiáło á nie gonili Rzymiánow/ á gdy ráno było obaczili áno ich nie mářz *FlawHist* 16v.]

Formacje współrdzenne cf BAWIĆ SIĘ.

AS